

2nd National Conference of Innovative Technology and Vocational Education & Training T-VET

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 2

IVEN.3

Institute of Vocational Education
Northern Region 3



“การพัฒนาเทคโนโลยี ด้านนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์
การจัดการเรียนการสอน
และการบริหารด้านอาชีวศึกษา¹
ด้วยกระบวนการกรุ๊ปวิจัยเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
ด้านอาชีวศึกษาอย่างยั่งยืน”

การประชุมวิชาการฯ

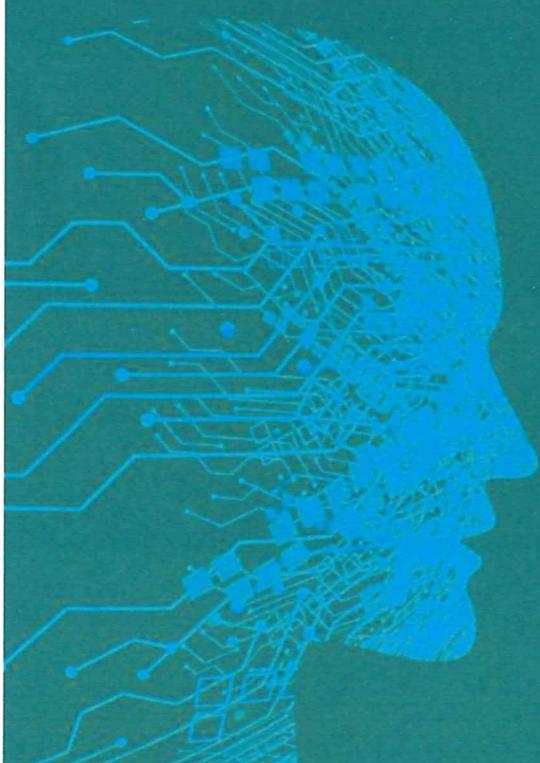
วันที่ 24 - 25 มีนาคม 2566

ณ หอประชุมเฉลิมพระเกียรติ วิทยาลัยพณิชยการบึงบ



สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3

410 หมู่ 1 ตำบลบึงบ อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก 65000 055-337611



การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลัง

THE CREATING AND FINDING OF THE EFFICIENCY OF THE CLANGING CART

วัชรอน ขอพรกลาง¹, สมบัติ ชิวหา², สุภัชชา สาวพงษ์³
Watcharathon Khopornklang¹, Sombut Chiwha², Supatcha Sawatpong³

บทคัดย่อ

การวิจัยการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลังมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลังและหาประสิทธิภาพและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้เครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลังโดยมีวิธีการดำเนินงาน ศึกษาข้อมูลเอกสาร ที่เกี่ยวข้องและวิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลัง จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ และลงมือปฏิบัติงานสร้างเครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลัง ทำการทดลอง และปรับปรุง ได้ค่าประสิทธิภาพการทำงานของเครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลัง เปรียบเทียบกับการใช้แรงงานคน โดยใช้การทดสอบ 5 ครั้งเวลาทดสอบครั้งละ 5 นาที และหาค่าเฉลี่ย ผลปรากฏว่าการใช้คนหัวน้ำปุ่ยได้ค่าเฉลี่ย 5.98 กิโลกรัม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 ในส่วนการใช้เครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลังได้ค่าเฉลี่ย 9.6 กิโลกรัม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37 จึงสรุปได้ว่าเครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลัง มีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้แรงงานคนหัวน้ำปุ่ย และได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม พบร่วม มีความคิดเห็นต่อเครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลัง ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, $S.D = 0.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วม ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อการออกแบบโครงสร้างเครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลัง การเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสม ความแข็งแรงและทนทานของเครื่องหยดปุ่ymันสำปะหลัง มากที่สุด ($\bar{x} = 4.40$, $S.D = 0.80$) รองลงมา คือ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการออกแบบความปลอดภัยในการใช้งาน ($\bar{x} = 4.20$, $S.D = 0.75$)

คำสำคัญ : เครื่องหยดปุ่ย, ประสิทธิภาพ, มันสำปะหลัง

Abstract

The purpose of this research on the construction and efficiency of the cassava fertilizer spreader was to design and build the cassava fertilizer applicator and to study the user satisfaction of the cassava fertilizer spreader using the operation method. study the document Related and how to build and find efficiency of cassava fertilizer spreader Prepare materials and working on the construction of the cassava fertilizer spreader, experimenting and improving the performance values of the cassava fertilizer spreader compared to manual labor By using the test 5 times, each test time 5 minutes, then find the average. The results showed that the average use of fertilizer spreader was 5.98 kg, SD 0.68 while the average use of cassava fertilizer spreader was 9.6 kg. SD 0.37 More efficient than manual labor and the experts to answer the questionnaire found that there were opinions on the cassava fertilizer spreader. Overall, it was appropriate at a high level ($\bar{x} = 4.32$, S.D= 0.78) and when considering each aspect, it was found that the assessors were satisfied with the design of the cassava fertilizer spreader structure. Choosing the right material Strength and durability of the cassava fertilizer applicator and the technology used in the design is the most ($\bar{x} = 4.40$, S.D = 0.80), followed by safety in use ($\bar{x} = 4.20$, S.D = 0.80)

Keywords: Fertilizer Drop Cassava Machine, Efficiency, manioc

บทนำ

ปัจจุบันมันสำปะหลังเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของไทย มันสำปะหลังยังเป็นพืชอาหารที่สำคัญอันดับ 5 รองจากข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าว และมันฝรั่ง ประเทศไทยยังเป็นแหล่งผลิต แหล่งเพาะปลูกมันสำปะหลังเพื่อการแปรรูป ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังแปรรูปรายใหญ่ของโลก ซึ่งสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยได้เป็นจำนวนมาก มันสำปะหลังเป็นพืชที่ปลูกง่าย ทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศที่แปรปรวน สามารถเจริญเติบโตได้ในพื้นที่ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ดังนั้นมันสำปะหลังจึงเป็นพืชที่ชาวเกษตรกรนิยมปลูกกันมากในปัจจุบัน

ในประเทศไทยเกษตรกรยังนิยมใช้แรงงานคนในการผลิตเป็นหลัก สำหรับเตรียมลักษณะมันสำปะหลังก่อนเพาะปลูก อีกทั้งการหัวน้ำปุ๋ยมันสำปะหลังมือ หรือเครื่องหยอดสำปะหลัง ที่ชาวเกษตรกรทำขึ้นมาเองนั้นอาจจะไม่ปลอดภัยกับชาวเกษตรกรได้ ปัจจุบันชาวเกษตรกรบางส่วนยังใช้มือในการหัวน้ำปุ๋ยมันสำปะหลังหรือไม่ก็ใช้เครื่องหยอดปุ๋ยมันสำปะหลัง ทำให้คุณที่หัวน้ำหรือเตรียมปุ๋ยนี้เกิดความเหนื่อยล้า เช่น ปวดตามแขน มือ ไหล่ เป็นต้น และอาจทำให้ชาวเกษตรกรเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการหัวน้ำปุ๋ยมันสำปะหลังได้

จากปัญหาและสาเหตุดังกล่าว คณะผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะออกแบบและพัฒนาสร้างเครื่องหยอดปุ๋ยมันสำปะหลังนี้ขึ้นมาเพื่อ ทำให้ชาวเกษตรกรได้ทำการหยอดปุ๋ยมันสำปะหลังเพื่อเตรียมในการเพาะปลูกได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และช่วยลดในการใช้แรงงาน ลดต้นทุนในการผลิต หรือการเพาะปลูกมันสำปะหลังได้มากและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการหยอดปุ๋ยมันสำปะหลังได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีความปลอดภัยในการทำงานและมีประสิทธิภาพ

ในการทำงานได้มากขึ้น จากแนวคิด [1] ที่นำเทคโนโลยีเข้ามา ช่วยทุนแรงลดเวลาและยังช่วยในด้านการลดต้นทุนในการจ้างคน ในการยอดเมล็ดพันธุ์ซึ่งคิดคันและประดิษฐ์เครื่องยอดเมล็ดพันธุ์Drop machine 2020 มาใช้สอดคล้องกับ [2] ซึ่งคิดคันและประดิษฐ์เครื่องเครื่องยอดเมล็ดพันธุ์ข้าวสำหรับนาแห้งของเกษตรกร ในจังหวัดสุรินทร์ เพื่อช่วยลดต้นทุนค่าแรงในการยอดเมล็ดพันธุ์ข้าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องยอดปุ๋ยมันสำปะหลัง
- 2.เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้เครื่องยอดปุ๋ยมันสำปะหลัง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

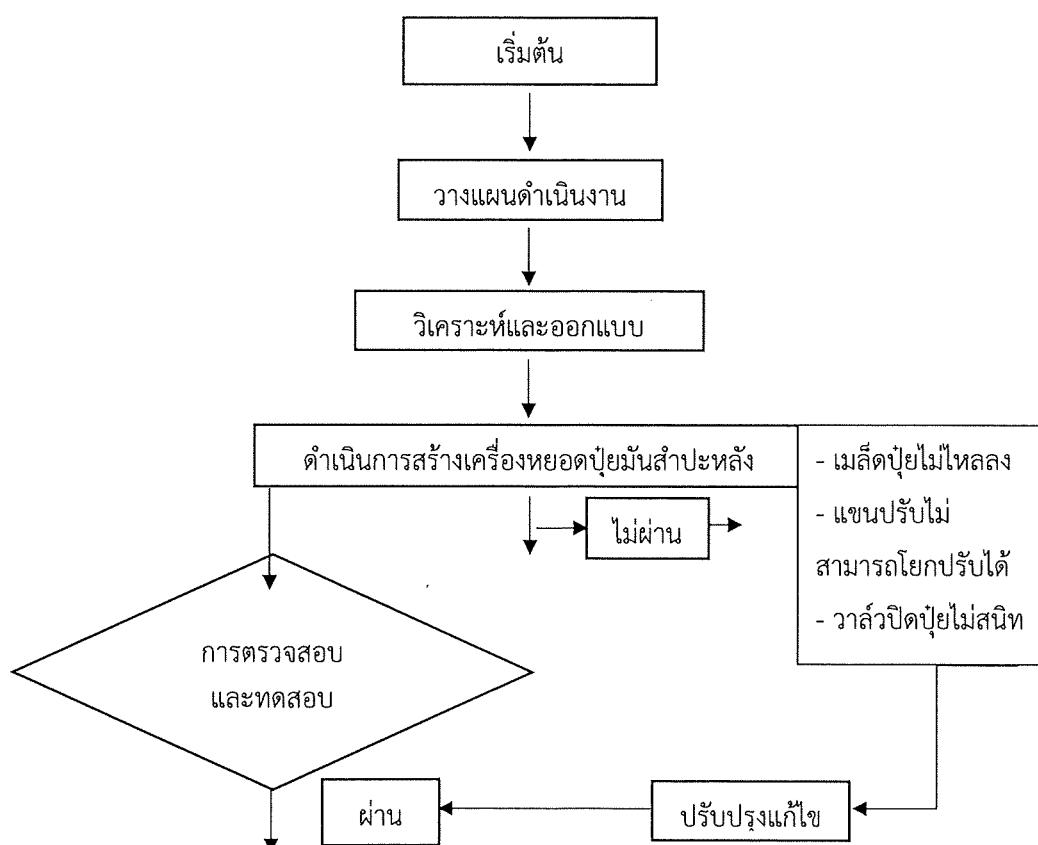
มันสำปะหลัง เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญนิตหนึ่งของประเทศไทย จากข้อมูลพืชฐานเศรษฐกิจการเกษตรพบว่า ในปี 2552 เกษตรกรที่ปลูกมันสำปะหลังเพื่อการจำหน่ายมีจำนวนถึง 512,601 ครัวเรือน ได้ผลผลิตหัวมันสำปะหลังสดประมาณ 30 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่ารา 5.7 หมื่นล้านบาท [3] มันสำปะหลังที่ปลูกในแหล่งปลูกทั่วโลกและในประเทศไทยแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ ชนิดหวาน (Sweet type) เป็นมันสำปะหลังที่มีปริมาณกรดไฮโดรไซยาโนคิสูงกว่าชนิดแรก ในการผลิตมันสำปะหลังมีหอยลายขันตอน ขันตอนการเก็บเกี่ยวเป็นขันตอนที่สำคัญที่ต้องใช้แรงงาน เวลา และค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง และส่งผลต่อคุณภาพและปริมาณของผลผลิตค่อนข้างมาก วิธีการเก็บเกี่ยwmันสำปะหลังโดยทั่วไป ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ การขุด การตัดเหง้า และการขนย้ายหัวมันสำปะหลังสด ในช่วงที่ยังไม่มีปัญหาขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร เกษตรกรใช้แรงงานคนในการทำกิจกรรมหลัก ทั้งสาม คือ ขุดมันสำปะหลังด้วยขอบหรือถอนขันจากดินด้วยอุปกรณ์ช่วยจัดตั้น جانนั้นจึงตัดหัวมันสำปะหลังออกจากเหง้าด้วยมีดพร้า แล้วจึงรวมหัวมันสำปะหลังสดที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วแปลงใส่เขียง และแบกขึ้นไปรวมกองบนรถบรรทุก แต่เมื่อสภาวะขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรเพิ่มมากขึ้น เกษตรกรจึงพยายามพัฒนาวิธีการเก็บเกี่ยวให้สามารถเก็บเกี่ยวได้รวดเร็วขึ้นภายใต้สภาวะที่มีแรงงานลดลง อย่างไรก็ตาม ยังพบว่ามีเกษตรกรรายย่อยจำนวนมาก ต้องใช้วิธีรวมผลผลิตหัวมันสดประมาณ 2 ถึง 3 วัน ก่อนขนส่งไปยังแหล่งรับซื้อแม้ว่าเกษตรกรรายย่อย โดยทั่วไปจะมีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังเพียง 1 ถึง 20 ไร่ต่อครัวเรือน [4] เนื่องจากเกษตรกรรายย่อยเหล่านี้ขาดแคลนแรงงานในการเก็บเกี่ยว ต้องใช้แรงงานในครัวเรือนเป็นหลัก จึงมีอัตราการเก็บเกี่ยวช้า และต้องรอรวมผลผลิตหัวมันสำปะหลังสดให้เต็มรถบรรทุกเพื่อประหยัดค่าขนส่ง มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง 300 ไร่ เดิมการปลูกมันสำปะหลังใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กิโลกรัม / ไร่ ต้องใช้คนงานเป็นจำนวนมากทำให้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องยอดปุ๋ยมันสำปะหลัง เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรที่ปลูกมันสำปะหลังในการลดต้นทุนการผลิตอันเนื่องจากค่าแรงที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ประกาศรัตน พลเนียม (2563) ได้ศึกษางานวิจัยเครื่องยอดข้าวมีวัตถุ ประสงค์เพื่อ พัฒนาเครื่องยอดข้าวให้มี ประสิทธิภาพและประเมินคุณภาพเครื่องยอดข้าว พบรากการหาค่าเฉลี่ยผลการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องยอดข้าวใช้การทดสอบ 5 ครั้ง เวลาทดสอบครั้งละ 5 นาที ใช้เครื่องยอดข้าวที่ยังไม่ได้พัฒนาได้ค่าเฉลี่ย 30 กิโลกรัม ซึ่งเปรียบเทียบกับการยอดข้าวด้วยเครื่องที่พัฒนาแล้วสามารถยอดข้าวได้เฉลี่ย 50 กิโลกรัมจะเห็นได้ว่า วิจัยทดสอบประสิทธิภาพครั้งนี้พบว่าการยอดข้าวด้วยเครื่องที่พัฒนาแล้วสามารถทำงานรวดเร็ว กว่า

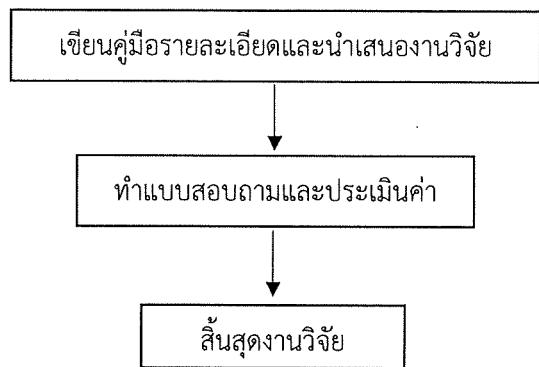
การใช้เวลาได้ดีกว่าการใช้เครื่องหมายด้วยข้าวที่ยังไม่ได้พัฒนา โดยใช้เวลาที่เท่ากันตามสมมุติฐาน ซึ่งงานวิจัยนี้มีความเกี่ยวข้องกับเครื่องหมายดปุ่ยมันสำปะหลังโดยมีหลักการและโครงสร้างการทำงานที่เหมือนกัน และสอดคล้องกับ [5] ได้ศึกษางานวิจัยเครื่องหมายดปุ่ยมันสำปะหลังโดยมีหลักการและโครงสร้างการทำงานที่เหมือนกัน และสอดคล้องกับ เมล็ดข้าวโพด และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพเครื่องหมายดปุ่ยมันสำปะหลังโดยเมล็ดข้าวโพด การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ออกแบบ และสร้างเครื่องหมายดปุ่ยมันสำปะหลังโดยเมล็ดข้าวโพด พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ประชากรคือ เกษตรกร และผู้เชี่ยวชาญเรื่องงานวิจัยเฉพาะทางได้ทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน พบว่า ด้านข้อมูล ที่ว่าไปมีผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 5 คน พบว่ามีความคิดเห็นต่อเครื่องหมายดปุ่ยมันสำปะหลังโดยเมล็ดข้าวโพด ในภาพรวมมีความเหมาะสมสมอยู่ในระดับมาก ($x = 4.30$, $S.D = 0.61$) และเมื่อมีการพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อ การออกแบบเครื่องหมายดปุ่ยมันสำปะหลัง ความ แข็งแรงและทนทานของเครื่องหมายดปุ่ยมันสำปะหลัง ความสะดวกในการใช้และเคลื่อนย้าย และความปลอดภัยในการใช้งาน หากสุด ($x = 4.40$, $S.D = 0.54$) ซึ่งงานวิจัยนี้มีความเกี่ยวข้องกับเครื่องหมายดปุ่ยมันสำปะหลังโดยใช้หลักการ การหมายดปุ่ยมันสำปะหลังไปตามแนวของร่องที่เตรียมไว้ วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องหมายดปุ่ยมันสำปะหลังผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูลซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานตามรายละเอียดในหัวข้อ ดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นตอนการเตรียมการ

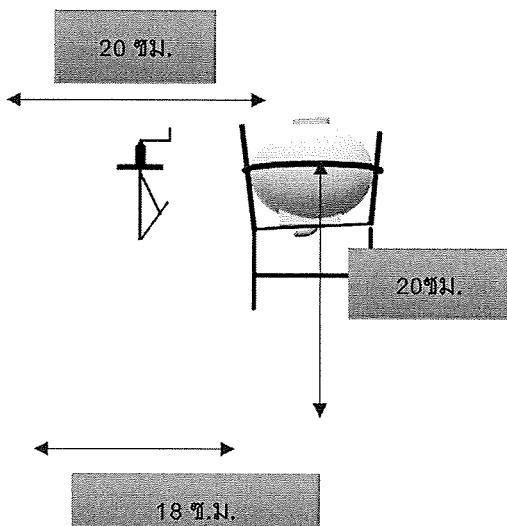
ตอนที่ 1 ขั้นตอนแสดงขั้นตอนการนำเดินการสร้างเครื่องหมายดปุ่ยมันสำปะหลัง





ตารางที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการนำเดินการสร้างเครื่องหมายดปุยมันสำปะหลัง

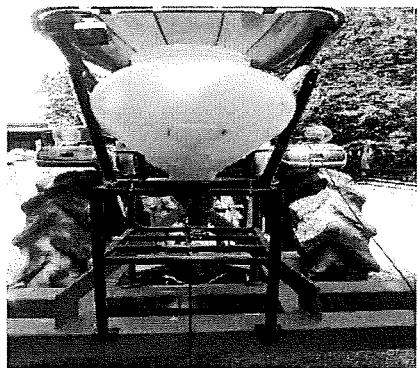
3.2 วิเคราะห์และออกแบบ



ภาพที่ 3.1 แบบเครื่องหมายดปุยมันสำปะหลัง

3.3 ดำเนินการ

- 3.3.1 ขั้นตอนการวางแผนการทำงาน
 - 3.3.1.1 ออกแบบเครื่องหมายดปุยมันสำปะหลัง
 - 3.3.1.2 การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างเครื่องหมายดปุยมันสำปะหลัง
 - 3.3.1.3 ทำการประกอบเครื่องหมายดปุยมันสำปะหลัง
 - 3.3.1.4 เก็บรายละเอียดงาน



ภาพที่ 3.2 เครื่องหมายดปุยมันสำปะหลัง

3.4 การตรวจสอบ และ ทดสอบ

3.4.1 การทดลองใช้งานเบื้องต้น หลังจากการดำเนินการสร้างตามข้อ 3.3 แล้ว ได้นำไปทดลองใช้งาน พบร่วมสิ่งที่ต้องแก้ไขปรับปรุง ดังนี้เปลี่ยน วัวปิดปุย เพราะพบว่ามีการรั่ว ปิดปุยไม่สนิດ



ภาพที่ 3.3 การทดลองใช้งานเครื่องหมายดปุย

สรุปจากการทดลองใช้งานจริงในครั้งแรกยังมีปุยให้หลุดถังต้องทำการปรับปรุงใหม่โดยการเปลี่ยน ให้ พอดีกับระบบออกห่อปุย ใหม่

3.4.2 การใช้งานจริง

หลังจากการดำเนินงานปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตามข้อ 3.4 แล้วได้นำไปใช้งานจริงพร้อมกับ เก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยมีผู้เขียวชาญจำนวน 5 คน เกษตรกร

3.5 การเก็บรวมข้อมูล

3.5.1 บันทึกผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ เก็บข้อมูลการทดลองของเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5.2 ประเมินความพึงพอใจต่อเครื่องหมายดปุยมันสำปะหลังด้วย

แบบประเมินค่า 5 ระดับ ที่ได้จากการกรอกแบบประเมินโดยเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง เพื่อรวบรวมข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ตารางที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเกี่ยวกับ

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. การออกแบบโครงสร้างเครื่อง	4.40	0.80	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2. การเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสม	4.40	0.80	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3. ความแข็งแรงและทนทาน	4.40	0.80	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
4. การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการออกแบบ	4.20	0.75	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
5. ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	4.20	0.75	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
รวม	4.32	0.78	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลของการประเมินคุณภาพ

3.6.1.1 การหาค่าเฉลี่ย โดยการใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	คือ คะแนนเฉลี่ย
$\sum x$	คือ ผลรวมคะแนนทั้งหมด	
N	คือ จำนวนผู้ใช้งาน	

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง คุณภาพมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง คุณภาพมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง คุณภาพปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง คุณภาพน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง คุณภาพน้อยที่สุด

3.6.1.2 การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

S.D.	แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x^2$	แทนผลรวมของยกกำลังสองของคะแนน
$(\sum x)^2$	แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลัง
N	แทนจำนวนคนที่ตอบแบบสอบถาม

3.6.1.3 การประเมินประสิทธิภาพเครื่องหมายด้วยมันสำปะหลังเพื่อหาประสิทธิภาพซึ่งหาได้

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{\text{น้ำหนักปุ่ย (กิโลกรัม)}}{\text{เวลาที่ใช้ทดสอบ (นาที)}} \times 100$$

ผลการวิจัย

1. ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency)

การหาค่าเฉลี่ยผลการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องหมายด้วยมันสำปะหลังใช้การทดสอบ 5 ครั้ง เวลาทดสอบครั้งละ 5 นาที ใช้มือห่ว่านปุ่ยได้ค่าเฉลี่ย 5.98 กิโลกรัม ซึ่งเปรียบเทียบกับการหยดปุ่ยด้วยเครื่องสามารถคัดได้เฉลี่ย 9.6 กิโลกรัมจะเห็นได้ว่า ผลต่าง 3.62 กิโลกรัม การหยดปุ่ยด้วยเครื่องสามารถทำงานรวดเร็วกว่าการใช้แรงงานคนหัว่นปุ่ยด้วยมือ ร้อยละ 72.4 จากการวิจัยทดสอบประสิทธิภาพครั้งนี้พบว่าเครื่องหมายด้วยมันสำปะหลังมีประสิทธิภาพของการทำงานมากกว่า การหัว่นด้วยมือจากแรงงานคนในเวลาที่เท่ากันตามสมมุติฐานตารางที่ 4.1 ผลการทดลองด้านประสิทธิภาพ

ครั้ง	ใช้มือหัว่น	ใช้เครื่องหมายด้วยมันสำปะหลัง
1	5 กิโลกรัม	9 กิโลกรัม
2	5.7 กิโลกรัม	9.5 กิโลกรัม
3	6 กิโลกรัม	9.8 กิโลกรัม
4	6.5 กิโลกรัม	9.9 กิโลกรัม
5	6.7 กิโลกรัม	9.8 กิโลกรัม
เฉลี่ย	5.98 กิโลกรัม	9.6 กิโลกรัม
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.68	0.37

2. ด้านคุณภาพ (Quality)

พบว่าความพึงพอใจของเครื่องหมายด้วยมันสำปะหลังในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นต่อผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย เครื่องหมายด้วยมันสำปะหลัง ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$, $S.D = 0.78$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานได้ทำแบบประเมินคุณภาพที่มีต่อเครื่องหมายด้วยมันสำปะหลัง

3. ด้านประสิทธิผล (Effectiveness)

สรุปผลการทดสอบประสิทธิผลเครื่องหมายด้วยมันสำปะหลังที่ประดิษฐ์ขึ้น สามารถหยดปุ่ยใช้ในการทดสอบด้านคุณภาพและประสิทธิภาพได้ใช้เวลาในการคัดน้อยกว่าการหัว่นทุกชนิด โดยใช้ปุ่ยจำนวนเท่า ๆ กัน และเวลาเท่ากัน ทำให้ช่วยประหยัดเวลาและช่วยผ่อนแรงในการหัว่นปุ่ยและสามารถทำงานได้จริง

การอภิปรายผลการวิจัย

คุณภาพเครื่องหมายด้วยมันสำปะหลังตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับที่ได้ออกแบบและสร้างขึ้นมาสามารถนำไปใช้ได้จริงและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคช่วยลดระยะเวลาในการทำงานตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรมีอุปกรณ์นิรภัยเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการใช้งานเครื่องหมายดูปุ่ยมันสำปะหลัง

สามารถพัฒนาต่อไปได้อีกในหลายด้าน เช่น การเพิ่มรูไอลให้มากขึ้น การปรับอัตราการไหล เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] ประกายรัตน์ พลเนียม. (2020). เครื่องหมายดูปุ่ยเม็ดพั้นธุ์ : โรงเรียนบ้านนา:นายกพิทยากร
- [2] ยุทธพิชัย รุ้งดู. (2563). เครื่องหมายดูปุ่ยข้าวสำหรับนาแห้งของเกษตรกร ในจังหวัดสุรินทร์. สุรินทร์. หน้า 1
- [3] กรมวิชาการเกษตร. 2553. คำแนะนำการใช้ปุ่ยกับพืชเศรษฐกิจ. กลุ่มวิจัยปัชชีววิทยา สำนักวิจัยและพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร กรมวิชาการเกษตร. กรุงเทพฯ. 122 หน้า.
- [4] โสพส แซ่ลีม. (2559). ปุ่ยอินทรีย์และการใช้ประโยชน์ในประเทศไทย. กลุ่มวิจัยและพัฒนาการจัดการอินทรีย์วัตถุ กองเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน กรมพัฒนาที่ดิน. หน้า 2
- [5] พินิจ จิรัคคกุล.(2556). วิจัยและพัฒนาเครื่องผงปุ่ยในร่องอ้อย.กรุงเทพ:กรมวิชาการเกษตร
- [6] สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. ข้อมูลการผลิตสินค้าเกษตร:www.oae.go.th สืบคัน พฤศจิกายน 2565.